

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Michał Laskowski

SSN Dariusz Świecki

w sprawie adwokata **A. S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 27 lipca 2016 r.

zażalenia obrońcy obwinionego na zarządzenie

Prezesa Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury w W.

z dnia 24 maja 2016 r., sygn. akt WSD (...)

postanowił:

**uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać
Wyższemu Sądowi Dyscyplinarnemu Adwokatury w W. do
ponownego rozpoznania w przedmiocie przyjęcia środka
odwoławczego**

UZASADNIENIE

W dniu 4 maja 2016 r. do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury w W. wpłynęło pismo zatytułowane: „kasacja”, podpisane przez obwinionego – adwokata A.S. Zarządzeniem z dnia 5 maja 2016 r. wiceprezes Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury wezwał obwinionego w trybie art. 120 § 1 k.p.k. w zw. z art. 526 § 2 k.p.k. i art. u.p.a. do złożenia kasacji sporządzonej i podpisanej przez obrońcę będącego adwokatem lub radcą prawnym w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania. W dniu 24 maja 2016 r. do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury wpłynęła kasacja podpisana przez obrońcę obwinionego – radcę

prawnego J. C. Zarządzeniem z dnia 24 maja 2016 r. Prezes Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury odmówił przyjęcia kasacji, wskazując, że pismo sporządzone i podpisane przez obrońcę obwinionego cechuje się tożsamością wywodów prawnych.

Zażalenie na to zarządzenie złożył obrońca obwinionego, podnosząc zarzut błędu w ustaleniach faktycznych oraz zarzut obrazy przepisu art. 526 § 1 k.p.k. i wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji procesowej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Niezależnie od kwestii podobieństwa kasacji obrońcy obwinionego do kasacji, sporządzonej osobiście przez adwokata A. S. należy stwierdzić, że w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 21 czerwca 2016 r., SK 2/15, stwierdzono, iż przepis art. 526 § 2 k.p.k. w zakresie, w jakim wyłącza możliwość sporządzenia i podpisania kasacji we własnej sprawie przez adwokata bądź radcę prawnego, jest niezgodny z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP. Podając ustne motywy orzeczenia Trybunał Konstytucyjny podkreślił, że obowiązywanie przymusu adwokacko-radcowskiego podczas wnoszenia kasacji przez stronę wykonującą zawód adwokata lub radcy prawnego stanowi nadmierne ograniczenie procedury sądowej, stanowiące wyraz nieuzasadnionego formalizmu.

W tej sytuacji należało uznać, że już w odniesieniu do pierwszej, osobistej kasacji obwinionego spełniony został warunek, o którym mowa w art. 526 § 2 k.p.k., albowiem obecnie straciła na aktualności taka wykładnia tego przepisu, która nie dopuszczała możliwości sporządzenia i podpisania kasacji przez stronę, będącą adwokatem lub radcą prawnym (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 2014 r., VI KZ 4/14, LEX nr 1444637).

Sąd Najwyższy tym samym przyjął, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego uchyła domniemanie zgodności przepisu z Konstytucją RP.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

